ΕΘΝΙΚΟ ΜΕΤΣΟΒΙΟ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ
Σ Χ Ο Λ Η
ΜΕΤΑΛΛΕΙΟΛΟΓΩΝ-ΜΕΤΑΛΛΟΥΡΓΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ

Αριθ. Πρωτ.: *Αθήνα, 23/9/2026*

ΠΡΟΣ:

1. Τον Πρύτανη του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου
2. Το Συμβούλιο Διοίκησης του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου
3. Τη Σύγκλητο του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου
4. Την Υπουργό Παιδείας, Θρησκευμάτων και Αθλητισμού
5. Τον αρμόδιο για την Τριτοβάθμια Εκπαίδευση Υφυπουργό Παιδείας, Θρησκευμάτων και Αθλητισμού

ΚΟΙΝ.:
- Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης

ΘΕΜΑ: Ανοιχτή επιστολή της Συνέλευσης της Σχολής Μεταλλειολόγων-Μεταλλουργών Μηχανικών του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου σχετικά με τα οξύτατα λειτουργικά προβλήματα

Η Σχολή Μεταλλειολόγων-Μεταλλουργών Μηχανικών (Μ-ΜΜ) του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου (ΕΜΠ), στηριζόμενη στις άοκνες προσπάθειες των μελών της, βρίσκεται στις κορυφαίες θέσεις της παγκόσμιας κατάταξης QS World University Rankings. Το πεδίο Mineral and Mining Engineering που υπηρετεί η Σχολή κατατάχθηκε στις θέσεις 51–100 παγκοσμίως στην εν λόγω κατάταξη το έτος 2026, το δεύτερο πεδίο του ΕΜΠ σε τόσο υψηλή θέση. Η κατάκτηση αυτή, ωστόσο, απειλείται άμεσα και ευθέως από τα οξύτατα προβλήματα που έχουν λάβει πλέον μόνιμο χαρακτήρα, εξαιτίας της πολυετούς υποχρηματοδότησης και των δυσλειτουργιών του θεσμικού πλαισίου.

Η Συνέλευση της Σχολής Μ-ΜΜ κατά τη συνεδρίασή της, τη Δευτέρα 14 Σεπτεμβρίου 2026, συζήτησε ενόψει της έναρξης του ακαδημαϊκού έτους τα προβλήματα αυτά, τα οποία και έχει θέσει επανειλημμένα μέσω της θεσμικής οδού προς τα αρμόδια διοικητικά όργανα του ΕΜΠ. Ωστόσο, οι λύσεις που δόθηκαν - παρά τις προσπάθειες της Διοίκησης - ήταν αποσπασματικές και ανεπαρκείς, σε μεγάλο βαθμό λόγω της έλλειψης οικονομικών αλλά και ανθρώπινων πόρων σε επίπεδο Ιδρύματος.

Με αίσθηση ευθύνης έναντι του καθήκοντος που μας έχει εμπιστευθεί η ελληνική κοινωνία απευθυνόμαστε με την παρούσα ανοιχτή επιστολή στη Διοίκηση του ΕΜΠ, στο Υπουργείο

Παιδείας, Θρησκευμάτων και Αθλητισμού και στην ελληνική κοινωνία, ζητώντας την εξασφάλιση των αναγκαίων όρων λειτουργίας της Σχολής και του Δημόσιου Πανεπιστημίου γενικότερα, προς όφελος της ποιότητας της εκπαίδευσης και της ισότιμης πρόσβασης των νέων σε αυτήν.

Το μέγεθος της υποχρηματοδότησης αποτυπώνεται στα ακόλουθα ενδεικτικά στοιχεία. Το 2010, η Σχολή έλαβε περίπου 921.000 ευρώ από τον Τακτικό Προϋπολογισμό για λειτουργία, έρευνα, οδοιπορικά και εκπαιδευτικές εκδρομές, και επιπλέον 68.000 ευρώ από τον Ειδικό Λογαριασμό Κονδυλίων Έρευνας (ΕΛΚΕ) του ΕΜΠ. Σε επίπεδο Ιδρύματος προβλέπονταν επίσης περίπου 342.000 ευρώ για πρακτικές και μεγάλες ασκήσεις και 400.000 ευρώ για ενίσχυση των προπτυχιακών σπουδών. Ο συνολικός προϋπολογισμός όλων των Σχολών του ΕΜΠ υπερέβαινε τα 17 εκατ. ευρώ. Το 2025, μολονότι το ονομαστικό ΑΕΠ είχε υπερβεί τα προ οικονομικής κρίσης επίπεδα, ο Τακτικός Προϋπολογισμός του ΕΜΠ για δαπάνες διοίκησης και λειτουργίας ήταν μειωμένος κατά περίπου 45% σε σχέση με το 2010 (μη λαμβανομένης της έκτακτης χρηματοδότησης που δόθηκε στις 24/12/2025 για να καλυφθεί ένα μέρος του χρέους προς τον πάροχο ηλεκτρικής ενέργειας). Η απευθείας ενίσχυση των λειτουργικών δαπανών των Σχολών ήταν μηδενική και οι κατανομές κεντρικών δαπανών υπολείπονταν σημαντικά των αναγκών. Στις εννέα Σχολές δόθηκαν συνολικά 37.200 ευρώ για εκπαιδευτικές εκδρομές και 50.200 ευρώ για μετακινήσεις προσωπικού, έναντι περίπου 406.000 ευρώ και 660.000 ευρώ, αντίστοιχα, το 2010. Οι λειτουργικές τους ανάγκες καλύφθηκαν σχεδόν αποκλειστικά από 500.000 ευρώ του ΕΛΚΕ ΕΜΠ, από τα οποία περίπου 62.000 ευρώ αναλογούσαν στη Σχολή Μ-ΜΜ. Στην κατάσταση αυτή συνέβαλαν, επίσης, η κατάργηση της κράτησης υπέρ του ΕΜΠ και των λοιπών Πολυτεχνικών Σχολών λόγω μνημονιακών νόμων, η υποχρεωτική συμμετοχή των ιδρυμάτων στο PSI (οι συνολικές απώλειες του ΕΜΠ, μαζί με τον ΕΛΚΕ, εκτιμώνται σε 31 εκατ. ευρώ σύμφωνα με δημοσιεύματα της εποχής) και η μη απόδοση, από το 2020, των συμπληρωματικών εθνικών κονδυλίων (Matching Funds), τα οποία εκτιμώνται σε περίπου 9 εκατ. ευρώ για το ΕΜΠ. Το 2026, ο Τακτικός Προϋπολογισμός για δαπάνες διοίκησης και λειτουργίας ανήλθε σε περίπου 5,4 εκατ. ευρώ, ποσό που δεν επαρκεί ούτε για την κάλυψη ανελαστικών λειτουργικών δαπανών (οι προϋπολογισθείσες δαπάνες για καθαριότητα, φυσικό αέριο, τηλεπικοινωνίες, ύδρευση/άρδευση, φύλαξη και ηλεκτρικό ρεύμα – χωρίς να ληφθεί υπόψη το χρέος εκατομμυρίων ευρώ προς τον πάροχο ηλεκτρικής ενέργειας – υπερέβαιναν τα 5,2 εκατ. ευρώ).

Με πόρους μειωμένους κατά 93% σε σχέση με τον προ κρίσης προϋπολογισμό της, η Σχολή καλείται να καλύψει εκπαιδευτικές δραστηριότητες, ζητήματα ασφάλειας και υγείας, συντήρηση υποδομών και εξοπλισμού και δράσεις εξωστρέφειας, μεταξύ άλλων. Οι συνέπειες είναι συγκεκριμένες και – χωρίς διάθεση υπερβολής – δραματικές:

i. Σοβαρά προβλήματα ασφάλειας και υγείας προσωπικού και φοιτητών παραμένουν ανεπίλυτα. Παρότι η Σχολή διέθεσε περίπου 60.000 ευρώ το 2024–2025 για επισκευές απαγωγών εργαστηρίων, ρελέ διαφυγής σε ηλεκτρολογικούς πίνακες και άλλες παρεμβάσεις, απαιτούνται τουλάχιστον 150.000 ευρώ για ειδικά ερμάρια αποθήκευσης χημικών αντιδραστηρίων και αερίων και πρόσθετα αναγκαία μέτρα.
ii. Η χρόνια ελλιπής έως ανύπαρκτη συντήρηση έχει προκαλέσει σοβαρές κτηριακές φθορές: εισροές υδάτων από μονώσεις και κουφώματα, αποκολλήσεις σοβάδων με

κίνδυνο τραυματισμού, κ.ά. Σημαντικό μέρος του κτηρίου στερήθηκε ψύξης και θέρμανσης για πάνω από πέντε έτη (το πρόβλημα αναμένεται να λυθεί εντός του 2026). Τα προβλήματα αυτά καταγράφονται αναλυτικότερα στην έκθεση του Τεχνικού Ασφάλειας με αρ. πρωτ. 45022/22/Β14-29/09/2022. Ακόμη και αλλαγές λαμπτήρων ή υδραυλικές επισκευές καθυστερούν ημέρες ή εβδομάδες λόγω έλλειψης προσωπικού ή πόρων. Παραμένουν επίσης εμπόδια προσβασιμότητας για άτομα με αναπηρία.

iii. Η ανεπαρκής συντήρηση του εργαστηριακού εξοπλισμού περιορίζει τη χρήση του σε μαθήματα και διπλωματικές εργασίες, δυσχεραίνει την έρευνα και οδηγεί σε απαξίωσή του. Το ετήσιο κόστος, τουλάχιστον 50.000 ευρώ, καλύπτεται κυρίως από ίδιους πόρους των εργαστηρίων, όπως κρατήσεις ερευνητικών έργων και έσοδα παροχής υπηρεσιών. Έτσι, ερευνητικοί πόροι χρηματοδοτούν πάγιες εκπαιδευτικές ανάγκες αντί να επανεπενδύονται στην έρευνα.

iv. Οι δύο Πρακτικές Ασκήσεις, υποχρεωτικά προπτυχιακά μαθήματα επί περισσότερα από 70 έτη, κινδυνεύουν με υποβάθμιση ή και διακοπή λόγω χρηματοδότησης και άστοχων θεσμικών αλλαγών (άρθρο 44 του Ν. 5128/2024, που τροποποίησε το άρθρο 69 του Ν. 4957/2022, και ΚΥΑ 7543/2024). Η Σχολή επισημαίνει ιδίως τα εμπόδια στη χρηματοδότηση των δαπανών μετακίνησης και διαβίωσης των φοιτητών από τον Τακτικό Προϋπολογισμό των Ιδρυμάτων και τη μείωση της μηνιαίας αποζημίωσης για την πρακτική άσκηση πλήρους απασχόλησης σε 350 ευρώ μηνιαίως, μαζί με τις ασφαλιστικές εισφορές (συγκριτικά, η αμοιβή μεταλυκειακού μαθητευομένου ορίζεται στο 95% του κατώτατου ημερομισθίου εργατοτεχνίτη). Οι ιδιωτικοί φορείς υποδοχής μπορούν να καταβάλλουν υψηλότερη αποζημίωση, αλλά οι περισσότεροι δεν παρέχουν πρόσθετη χρηματοδότηση ή παροχές, παρά τις ημερίδες και επιστολές της Σχολής. Καθώς οι χώροι άσκησης - μεταλλεία, μεταλλουργίες, τεχνικά έργα και μονάδες κατεργασίας μετάλλων - βρίσκονται στη συντριπτική πλειονότητά τους εκτός Αττικής, το κόστος μετακυλίεται στους φοιτητές και στις οικογένειές τους, δημιουργώντας εμπόδια στην ισότιμη συμμετοχή.

v. Οι εκπαιδευτικές εκδρομές για ασκήσεις υπαίθρου και βιομηχανικές επισκέψεις έχουν ελαχιστοποιηθεί, με ορατό κίνδυνο μηδενισμού το 2026. Χάνεται έτσι ουσιώδες μέρος της εκπαίδευσης που συνδέει τη θεωρία με την πράξη μέσω της βιωματικής μάθησης.

vi. Τα κονδύλια συμμετοχής διδακτικού προσωπικού και υποψηφίων διδακτόρων σε συνέδρια έχουν πρακτικά μηδενιστεί, περιορίζοντας την επιστημονική ενημέρωση και τις ερευνητικές συνεργασίες, ιδίως των νεότερων συναδέλφων. Οι εκπαιδευτικές/ επιστημονικές άδειες (sabbatical) περιορίζονται στα όρια κατάργησης. Οι νόμιμες πρόσθετες απολαβές συνήθως δεν καταβάλλονται, οδηγώντας σε δικαστικές διεκδικήσεις, ή αφαιρούνται από τους αναιμικούς προϋπολογισμούς των Σχολών. Το προσωπικό καλείται να καλύπτει από τον μισθό του αυτές τις ανάγκες, αλλά και εγκατάσταση επιστημονικών οργάνων, ψηφιακές υπηρεσίες και δημοσιεύσεις ανοιχτής πρόσβασης. Η πρακτική αυτή είναι μη βιώσιμη, ιδιαίτερα μετά τη μείωση των πραγματικών αποδοχών του διδακτικού προσωπικού κατά 40–50% την τελευταία εικοσαετία.

vii. Η υποχρηματοδότηση δυσχεραίνει ακόμη και στοιχειώδεις καθημερινές ανάγκες: καταγράφονται ελλείψεις σε κόλλες αναφοράς για εξετάσεις και αναλώσιμα γραφείου των διοικητικών δομών.

Καλούμε την Πολιτεία, και ειδικά το Υπουργείο Παιδείας, Θρησκευμάτων και Αθλητισμού στο πλαίσιο της εποπτείας του, να εξασφαλίσει άμεσα έκτακτη χρηματοδότηση για τις επείγουσες ανάγκες ασφάλειας και λειτουργίας και σταθερό, πολυετές σχέδιο ενίσχυσης της τακτικής χρηματοδότησης των δημόσιων πανεπιστημίων, με σταδιακή σύγκλιση προς τον ευρωπαϊκό μέσο όρο. Σύμφωνα με τα πιο πρόσφατα διαθέσιμα στοιχεία της Eurostat (2023), η δημόσια δαπάνη ανά φοιτητή τριτοβάθμιας εκπαίδευσης σε ισοδύναμο πλήρους απασχόλησης (FTE) ήταν περίπου 2.840 ευρώ στην Ελλάδα (τα ποσά αναφέρονται σε Ισοτιμίες Αγοραστικής Δύναμης-PPS), μόλις 25% του μέσου όρου της ΕΕ-27 και χαμηλότερη από της Βουλγαρίας (3.250 ευρώ), κατατάσσοντας τη χώρα τελευταία στην ΕΕ-27. Ζητούμε επίσης την απόδοση των εκκρεμών συμπληρωματικών εθνικών κονδυλίων και επανεξέταση του πλαισίου πρακτικής άσκησης, με επαρκή αποζημίωση και κάλυψη μετακίνησης και διαβίωσης.

Καλούμε τη Διοίκηση του ΕΜΠ, σε συνεργασία με τη Σχολή, να εφαρμόσει σχέδιο με σαφείς προτεραιότητες, υπεύθυνες υπηρεσίες και χρονοδιάγραμμα για την άρση κινδύνων ασφάλειας και υγείας, την προσβασιμότητα ΑΜΕΑ, την αποκατάσταση κτηριακών υποδομών και τη συντήρηση εξοπλισμού. Απαιτούνται επίσης ενίσχυση των τεχνικών και διοικητικών υπηρεσιών με προσωπικό και εξασφάλιση πόρων για τις υποχρεωτικές εκπαιδευτικές δραστηριότητες.

Ζητούμε έγγραφη ανταπόκριση από τη Διοίκηση του ΕΜΠ και το Υπουργείο, με συγκεκριμένες ενέργειες και χρονοδιάγραμμα. Η έναρξη του ακαδημαϊκού έτους επιβάλλει άμεση αντιμετώπιση, ιδίως όσων προβλημάτων θέτουν ανθρώπους σε κίνδυνο ή εμποδίζουν την εκπαίδευση.

Απευθυνόμαστε, τέλος, στην ελληνική κοινωνία και ζητούμε τη στήριξή της για ένα δημόσιο πανεπιστήμιο ασφαλές, προσβάσιμο και ικανό να προσφέρει ποιοτική εκπαίδευση στη νέα γενιά και να διεξάγει έρευνα για την αναδιάρθρωση του παραγωγικού μοντέλου και τις ανάγκες του κοινωνικού ιστού της χώρας. Η ενίσχυση του δημόσιου πανεπιστημίου αποτελεί επένδυση για το μέλλον και προϋπόθεση του δικαιώματος όλων των νέων στη γνώση, ανεξαρτήτως κοινωνικής προέλευσης και οικονομικής κατάστασης. Και στην κατεύθυνση αυτή, απαιτούνται επαρκείς ανθρώπινοι και υλικοί πόροι και συγκεκριμένες δράσεις από την Πολιτεία τώρα.

Η Συνέλευση της Σχολής Μεταλλειολόγων-Μεταλλουργών Μηχανικών του ΕΜΠ